

BACKGROUND:

The **Almedalen Week** (*Almedalsveckan*, also known as Politician's Week in Almedalen, *Politikerveckan i Almedalen*) is an annual event taking place in week 27 in and around Almedalen, a park in the city of Visby on the Swedish island Gotland.

With speeches, seminars and other political activities, it is considered to be the most important forum in Swedish politics. During the week, representatives from the major political parties in Sweden take turns to make speeches in Almedalen. Importantly, most events are open to the public.

At Almedalen Week 2018, **one of the seminars**, scheduled by the unions SULF and Naturvetarna, **addressed the issue of postdoctoral stipends** („Forskning i statens tjänst - men utan anställning“, Wed Jul 4th, 13:30-14:30).

The panel discussion was held between representatives of SULF and Naturvetarna (arguing for abolishing the postdoc stipends) and the (pro)rectors of KI, Karin Dahlman-Wright, and Uppsala University, Eva Åkesson.

KIPA sent a statement letter, advocating for abolishing postdoc stipends (see below), to the moderator, Karin Åmossa, who read out the letter during the panel discussion.

**Karolinska Institutet Postdoc Association
(KIPA)**
Retzius väg 8
SE 171 77 Stockholm
E-mail: info@kipostdocassociation.org

Dear Karin Åmossa,

We [KIPA¹] were only recently informed about the planned event to discuss research stipends in Sweden held tomorrow (July 4th, 2018) during the Almedalen week entitled, “Forskning i statens tjänst - men utan anställning”; hosted by Sveriges Universitetslärare och Forskaren (SULF) and Naturvetarna.

We are not able to attend this public event; hence we are sending this **letter of support towards the removal of the stipend** currently being enforced in Sweden. The stipend allows that individuals holding a Ph.D. degree that are currently pursuing a postdoctoral appointment sign away their rights to their pension, as well as complete social welfare support. They also sign away their duty to contribute to the social welfare system. We are against this infrastructure, as it not only undermines the researcher and their job stability, but at the same time goes against the general *ethos* of Sweden - that boasts a strong social welfare system.

At the Karolinska Institutet (KI), the administration provided us with an estimate towards the number of postdoctoral researches currently working at KI on salary and stipend. This results to approximately 800-900 postdoctoral researchers. These numbers indicate that postdocs are a large part of the KI research community, and play a pivotal role in KI's research success. This pivotal role of postdocs is exhibited through our ability to, more often than not, act as both a project manager as well as a research scientist. Meaning, that our duties involve supervising junior staff (i.e., PhD students), ensure the running of the respective lab, manage experiments, and contribute to the publishing of publications and submission of grant applications.

Postdoctoral researchers should be considered as formally employed salaried staff members that have the opportunity and duty to pay tax to the state as any Swedish working citizen - ensuring that we have the same rights to a pension and social welfare support.

To this effect we also have some questions to the representatives of SULF, Naturvetarna as well as any government officials in attendance:

- Will the state, and/or unions, collaborate with postdoctoral associations, currently in place across Sweden, to promote transparency with regard to potential new legislation?
- Will the state, and/or unions, survey the opinions and respective needs of postdoctoral researchers across Sweden? Postdoctoral researchers are directly impacted by this legislation (i.e., stipends) yet have not in the past had any opportunity to speak to its detrimental effect to their overall job security and life stability.
- Will the state, and/or unions, create a controlled salary scale for postdoctoral researchers in Sweden? Currently there is no definitive and universal baseline salary for postdoctoral researchers in Sweden allowing for ambiguity, and reduced pay in comparison to doctoral candidates.

¹The mission of KIPA is to give the postdoctoral community working at Karolinska Institutet a voice, a supportive network, and representation.

Our aim is to work closely with KI leadership and administration to achieve the best possible working and training conditions for KI postdoctoral scientists, thereby making Karolinska Institutet a more attractive place for postdoctoral training. All postdoctoral scientists working at KI are members of KIPA.

”Skandal att staten utnyttjar forskare”

Att staten, år efter år, ser genom fingrarna med det faktum att högt kvalificerade människor utför arbete med usla villkor på statliga myndigheter är en skandal, skriver Ivar de la Cruz, ordförande Naturvetarna och Mats Ericson, förbundsordförande SULF.

12 jun, 2018 [Spara artikel](#)
[Sparad artikel](#)

Ivar de la Cruz, ordförande Naturvetarna, och Mats Ericson förbundsordförande SULF. Foto: Aledin Wiren, Håkan Lindgren

DEBATT I FORSKNINGSVILLKOR

Runt om i Sverige finns det människor som utför ett kvalificerat arbete med usla villkor på statliga myndigheter. Det handlar om forskare, så kallade postdoktorer, som inte är anställda med lön utan får ersättning för sitt arbete via stipendier. Att de har stipendier innebär att de får ett kraftigt försvagat socialt skyddsnät och de har till exempel varken sjukpenning eller semester. Det är mycket märkligt att regering efter regering låter det här fortgå.

Debatt

Det här är en argumenterande text med syfte att påverka. Åsikterna som uttrycks är skribentens egna.

Det är inte tillåtet för privata arbetsgivare att inte anställa sin personal och att inte betala arbetsgivaravgifter. Men det är tillåtet för staten som arbetsgivare, oklart varför, kanske för att en del av staten sparar pengar på att undanta postdoktorerna från det sociala skyddsnät som andra på arbetsmarknaden tar för givet. Samtidigt som andra delar av samhället går miste om inkomstskatter och arbetsgivaravgifter.

Postdoktorer som finansieras med stipendier syns inte i någon statistik men problemet med stipendier för postdoktorer förekommer vid de flesta svenska lärosäten. Fackförbunden Sveriges universitetslärare och forskare, SULF, och Naturvetarna har tagit reda på hur det ser ut vid två av landets lärosäten: Ungefär var tredje postdoktor, vid Uppsala universitet och Karolinska institutet har stipendium istället för anställning*. Vi undrar nu: Varför tillåts myndigheter att hålla sig med arbetskraft utan anständiga, trygga villkor?

Med anständiga villkor menar vi sådant som de flesta andra tar för givet, till exempel tillgång till socialt skyddsnät med ersättning vid sjukdom, föräldraledighet eller arbetsskador.

Det blir också ett jämställdhetsproblem då många postdoktorer är i familjebildande ålder. Få kan vara föräldralediga när man inte får föräldrapenning. Stipendier är inte pensionsgrundande och ger inte någon a-kassa vid arbetslöshet. Stipendier gör det dessutom svårt att kunna ta ett lån för att köpa en bostad.

En av de *postdoktorer vi på SULF och Naturvetarna pratat med är Anna, 37. Hon disputerade för tre år sedan och har sedan tvingats försörja sig med stipendier. Hon var från början glad över att få stipendium så att hon kunde fortsätta sin forskning direkt efter disputationen. Men efter att ha hankat sig fram med stipendier under flera år har hon nu insett vilka konsekvenser det får för henne då hon inte ens vågar tänka tanken hur det skulle bli om hon blir sjuk eller skadas på arbetet. Hon funderar nu på att söka sig utanför akademien.*

Det absolut viktigaste skälet till att stipendier används är att det är billigare för lärosätena och andra som finansierar forskningen eftersom man kommer undan att betala skatt och arbetsgivaravgifter. Man vill på detta sätt kunna ta in så många personer som möjligt i verksamheten. Eftersom många grundläggande förmåner, som pension, sjukpenning, föräldrapenning med mera inte tillkommer den som tar emot ett stipendium så är detta i praktiken en lönedumpning. Det kan kanske låta bra att man kan betala fler forskare med samma summa pengar. Man måste dock fråga sig varför just forskare vid våra statliga lärosäten ska kunna utnyttjas på detta sätt? Beror det på att statsmakterna och våra lärosäten inte anser att forskning är ett arbete? För oss är det självklart att de som arbetar med forskning på våra lärosäten ska vara anställda precis som alla andra som arbetar för staten.

SULF och Naturvetarna kräver nu att staten tar sitt ansvar som arbetsgivare och skärper regelverket så att lärosätena inte kan omvandla externa medel till stipendier för postdoktorer. Arbetet som postdoktorer utför vid våra lärosäten ska ersättas med lön, oavsett var pengarna kommer ifrån, och samtliga postdoktorer ska omfattas av samma anställnings- och arbetsmiljöregler. Stipendier innebär stor social otrygghet. De otrygga villkoren leder till att många istället väljer att lämna akademien för tryggare villkor inom näringslivet eller utomlands.

Regeringen talar ofta om att det är viktigt med trygghet på arbetsmarknaden, men man tycks ha glömt bort en del av forskarna på våra statliga lärosäten som har stipendier. Att staten, år efter år, ser genom fingrarna med det faktum att högt kvalificerade människor utför arbete med usla villkor på statliga myndigheter är skandal. Det är dags för regeringen att sätta ned foten nu och ta sitt ansvar som ansvarsfull arbetsgivare.

Mats Ericson

förbundsordförande SULF

Ivar de la Cruz

ordförande Naturvetarna

**Uppsala universitet hade vid undersökningstillfället totalt 349 postdoktorer. Av dessa hade 122 postdoktorer stipendium, 35 procent. Karolinska institutet hade vid undersökningstillfället 964 postdoktorer. Av dessa hade 312 personer, 32 procent, stipendier.*